

Intuition del 4

Sindet er ikke hjerneaktivitet, sindet er fornuftstænkning, logik, at lægge 2 og 2 sammen for at se, hvordan man får 4 og at tage 4 og forstå, at 4 er sammensat af 4 enere eller 2 toere. Analyse, ræsonnement og logik er det, som udvikler det sande sind. Man kan finde mange mennesker, som har klaret sig godt i skolen, og man finder ud af, at de i virkeligheden er nybegyndere, når det gælder om at bruge logik og ræsonnement. Ja, Artie?

Artie:

Vil du sidestille hjernen med et computerprogram og sindet med programmøren?

JJ: Ja, på en måde. Når man udvikler sindet, indser man, at man ikke er en computer, men når man blot bruger hjernen, fungerer man som en computer – man stiller ikke spørgsmål, men gør stort set hvad man får besked på. Når man begynder at bruge sindet, indser man, at man er et større væsen, end man troede, og at man selv kan beslutte, hvordan man skal programmeres, og til en vis grad begynder man at være sin egen programmør.

En af tilskuerne siger noget.

JJ: Når vi snakker om principper, kommer vi mere ind på det intuitive område. Da jeg var ung, blev jeg sendt ud på en mission for Mormonkirken – det var før, de smed mig ud. Jeg fik denne nye kollega, og han havde 4,0 fra college. Dengang var det noget af en bedrift sammenlignet med i dag, hvor de uddeler gode karakterer, som om det var slik. Det var i 1964 – 65. Vi skulle lære 6 missionslektioner udenad og huske dem ord for ord. Jeg kunne næsten ikke tro på, at min kollega havde opnået 4,0, for hver gang han skulle undervise i en af lektionerne, måtte han gennemgå den og huske den udenad igen og igen.

Det var noget af det, der virkelig fik mig til at tænke over intelligens. Jeg havde sådan noget som 2,2, og han havde 4,0, og jeg måtte aldrig gennemgå det hele hver gang; jeg var som regel klar til at bruge det. Når vi fik en ny lektion, læste jeg den igennem, og så kunne jeg videreformidle den. Min kollega måtte læse den igennem mange gange og studere den grundigt i en måneds tid, så jeg kunne bare ikke forstå, hvordan han havde fået 4,0.

Men da jeg senere begyndte at forstå, hvad sand intelligens er, begyndte det hele at falde på plads. Jeg havde mødt en del andre mennesker, som også havde gode karakterer, og jeg fandt ud af, at mange mennesker, som havde et gennemsnit tæt på 4,0, havde mange områder, som de ikke var så smarte på. På den anden side var der altid undtagelser. Jeg havde en god ven, som fik 4,0 på college, han var meget smart, og så var han også god til fodbold. Hans 4,0 var inden for ingeniørstudiet, og han havde desuden en god følelsesmæssig intelligens. Denne fyr havde det hele, og han var tilmed en fin fyr, og jeg beundrede ham meget, så der er altid undtagelser. Hvis nogle af jer her fik gode karakterer, så kan I altså være ok alligevel.

Tilhørerne ler.

JJ: Så næste skridt er at udvikle sindet, og når vi gør det, slipper vi det følelsesmæssige og instinktive selv og lader dem glide ned under bevidsthedens tærskel, og vi koncentrerer os om fornuft, visdom og filosofi. Når vi interesserer os for filosofi, begynder vi at tænke over mange ting. Vi kan gå igennem forskellige former

for religiøs tænkning, og vi kan studere forskellige filosoffer, vi går måske ind i forretningsverdenen, som kræver meget sund fornuft. At drive virksomhed lærer virkelig mennesker at udvikle sindet, for man kan ikke køre en forretning uden at vide, hvordan tingene fungerer, og hvordan man kan forbedre dem, er det ikke rigtigt, Wayne? Wayne havde en virksomhed, og den drev ham næsten til vanvid, kan jeg godt fortælle jer.

Alle ler.

JJ: Er der andre her, som har eller har haft en forretning eller virksomhed? Det havde du! Synes du ikke, det var en god mental udvikling at køre den?

Tilhører: Jo!

JJ: Det tvinger dig til at bruge din sunde fornuft. Vi kan godt være dovne og ikke gide udvikle vores sunde fornuft, men når vi mister penge, vækker det os, og så er vi pludselig fuldt ud opmærksomme.

En af tilhørerne: Problemet med min virksomhed er, at den ligger under min bevidsthedstærskel – det er så tit, at jeg gør det samme igen og igen!

JJ: Det forstår jeg godt. Jeg laver skilte, og jeg hører lydbøger imens, så koncentrerer jeg mig om bogen, mens mine hænder laver arbejdet med skiltene.

Wayne fra tilhørerne: I mit firma kan man simpelthen ikke forudse alle de dumheder, som både ansatte og kunder kan finde på.

Tilhørerne ler.

JJ: Kan I huske historien om Wayne i "Den Udødelige", hvor en af hans ansatte fældede det forkerte træ i en kundes baghave? Jeg har hørt en del endnu værre historier fra Wayne, men jeg ville ikke udlevere ham ved at nævne de helt store bommerter i min bog. Han har fortalt mig mange ting, og da jeg skrev bogen, tænkte jeg, at jeg ikke ville tage det med – for det første ville folk ikke tro på det, og for det andet var jeg ikke sikker på, om Wayne ville være glad for, at det kom med!

JJ ler.

Men den om fyren, som fældede det forkerte træ, var sand – Wayne, jeg tror egentlig, at det er sket flere gange, er det ikke rigtigt?

Wayne: Den ene gang var det en fejl til 12.000 USD.

JJ: Hold da op, det vil helt sikkert få os til at undersøge os selv ganske hurtigt, når man laver sådan en stor fejl. Og det er sådan, det er at drive virksomhed, alting glider og går godt en tid, og så sker der noget, som får os til at træde et skridt tilbage og sige: Vent, der må være et eller andet, jeg gør forkert, og vi må lave nogle ændringer. Det tvinger os virkelig til at tænke.

Forretningsverdenen er et af de bedste steder, hvor vi lærer at tænke og ræsonnere. Religion og filosofi

kræver også, at vi kan tænke os om. Problemet med religion er, at de fleste mennesker ikke overvejer det, der forkyndes, men suger det hele til sig som en svamp. Når de fx går til alters og får del i Nadveren, siger de, at de får Jesu Kristi legeme, og de tænker ikke engang på, hvor dumt det lyder. Måske siger de, ja, der findes både himmel og helvede, og hvis jeg ikke tror på den rigtige måde, så kommer jeg til at brænde i helvede i al evighed. De tænker ikke på, at der står i Biblen, at Gud elsker os mere, end vi elsker vores egne børn, og hvorfor skulle han brænde os i al evighed? Det tænker de ikke på, men når et menneske udvikler sindet, tænker det stadig på religion, men begynder at analysere: "Giver det mening?"

Ville jeg tage et af mine børn og kaste ham i et bål for at lade ham brænde for altid, og når han så er brændt helt op, vil jeg så sætte ham sammen, så han kan brænde igen og lade ham lide uafbrudt i al evighed, sådan som de gamle præster siger?

Så begynder de at tænke over disse ting: nej, det kan ikke være rigtigt, det giver ikke mening. Og ofte vil disse mennesker skabe modstand i gruppen, som stadig tror på alt, hvad præsten siger. I fortiden blev disse mennesker, som udviklede deres sind og stillede spørgsmål ofte smidt i fængsel eller dømt til døden, og der skete alle mulige dårlige ting med dem. Vi er meget heldige, at vi lever i en tid, hvor vi kan udtrykke, hvad vi føler, uden at nogen med en masse autoritet kommer efter os og lægger os i lænker og torturerer os til døde. Vi har sandsynligvis alle sammen gennemgået sådan noget i fortiden engang.

Copyright by J J Dewey